

функціонування транспортної системи забезпечить своєчасну доставку сировини для проходження виробничого процесу та доставку продукції підприємства до пунктів призначення.

Зважаючи на важливу роль організації транспортного обслуговування у підвищенні ефективності функціонування економіки та якості роботи підприємств, слід зосередити увагу на таких питаннях: забезпечення своєчасного, якісного та повного задовільнення потреб вантажовласників та населення в перевезеннях; широкий розвиток послуг, що надаються; покращення використання існуючих виробничих потужностей залізниць; вибір найбільш ефективних шляхів та способів впровадження нової техніки і прогресивних технологій в усіх господарствах залізничного транспорту;

раціоналізація вантажопотоків, забезпечення збереженості і своєчасності доставки вантажів; удосконалення системи планування перевезень і управління залізничного транспорту; здійснення організаційних, технічних та економічних заходів, спрямованих на 100-відсоткове виконання графіка руху пасажирських потягів та безумовне забезпечення безпеки їх руху; здійснення заходів з підвищення культури обслуговування пасажирів на вокзалах і в потягах, зокрема, в організації продажу квитків, довідково-інформаційній роботі та ефективному використанні місць у потягах, а також наведенню порядку та дисципліни в організації перевезень пасажирів; подальше удосконалення господарського механізму і структури управління перевізним процесом.

УДК 621:330.34 (477)

В.В. Дикань
V. Dykan

РОЗВИТОК ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ ТРАНСПОРТНОГО МАШИНОБУДУВАННЯ УКРАЇНИ

DEVELOPMENT OF THE ECONOMIC POTENTIAL OF ENTERPRISE TRANSPORTATION ENGINEERING UKRAINE

У сучасних умовах машинобудування є однією з найважливіших галузей, що забезпечує економічне зростання, соціальний розвиток, науково-технічний прогрес країни. Україна здатна виробляти майже всю номенклатуру машинобудівної продукції, нині частка машинобудування в українській промисловості перевищує 15 %, у ВВП складає близько 12 %.

За останні роки машинобудівний комплекс країни зазнав тривалої руйнівної кризи, реформування відносин власності, структурних деформацій, що негативно відбилося на його економічному потенціалі. Переважна більшість підприємств потребує масштабної

реконструкції і суттєвого технічного переоснащення. Отже, вирішення їх проблем можливо на основі формування та поетапної реалізації національної стратегії розвитку галузі.

Поряд з цим необхідно терміново вживати заходи щодо недопущення втрати економічного потенціалу підприємств галузі. Існуючі пропозиції в даному напрямку щодо активізації діяльності машинобудівних підприємств залишаються нереалізованими у зв'язку з браком власних коштів, низькою інвестиційною привабливістю, відсутністю державної підтримки.

В ситуації, що склалася, доцільно врахувати тенденції, які пов'язані з

реорганізацією діяльності на основі формування міжфірмових інтегрованих технологічних ланцюгів, які з ланцюжків поставки перетворилися на глобальні ланцюжки створення вартості.

Головна зміна полягає в тому, що в результаті еволюції приватної праці до цілісної діяльності зі створення кінцевого продукту сучасне виробництво представлено не ізольованими товаровиробниками як проміжними ланками товарообміну, а технологічними ланцюжками, що створюють кінцевий продукт, призначений для задоволення суспільних і особистих потреб. Цей продукт створюється сумісною працею всіх учасників виробництва. Інтегрований

технологічний ланцюг організовується на основі довгострокових контрактів підприємств і організацій щодо здійснення комплексу операцій з розробки, виробництва, реалізації, післяпродажного обслуговування, а також утилізації кінцевої продукції.

Зазначене обумовлює розвиток економічних відносин в машинобудівному комплексі України на основі диверсифікації його господарських структур, переходу від технологічно замкнутих підприємств до інтегрованих компаній з гнучкою спеціалізацією і розвинутою кооперацією, що бере участь в глобальних ланцюжках створення вартості.

УДК 338.47

О.В. Громова, М.В. Найдьонова
E. Gromova, M. Naidenova

ВПЛИВ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНИХ ФАКТОРІВ НА ТРАНСПОРТНУ СТРАТЕГІЮ УКРАЇНИ

FOREIGN INFLUENCE FACTORS IN UKRAINE TRANSPORT STRATEGY

Процес модернізації в сучасних умовах нестабільного розвитку світової економіки повинен набути визначальної характеристики розвитку всього національного господарства України і транспортного комплексу зокрема. Поступовий перехід світового господарства в економічному розвитку до моделі більш виваженого ставлення до використання інструментів державного і ринкового регулювання, до оптимізації співвідношення у ВВП часток секторів послуг і власне виробництва ставить країну перед необхідністю розв'язання задачі оптимізації розвитку національного транспортного потенціалу. Це повинно знайти застосування у сфері формування економічно обґрунтованої та ефективної транспортної стратегії країни.

У цих умовах забезпечення сталого динамічного розвитку України в

глобалізованому світовому господарстві має базуватися на формуванні умов інноваційного прориву, коли інновації «де факто» будуть матеріалізацією нових ідей і знань, відкриттів, винаходів і розробок у відтворювальному ланцюжку з метою їх комерційної реалізації для задоволення певних запитів споживачів. Особливу роль в модернізаційному процесі української економіки відіграє зовнішньоекономічна діяльність. Це пояснюється, по-перше, тим, що Україна – невід'ємна частина світового господарства, достатньо глибоко інтегрована в його відтворювальний ланцюжок. По-друге, зовнішньоекономічна діяльність займає досить високу питому вагу в формуванні доходної частини національного бюджету. І по-третє, зовнішньоекономічна діяльність в умовах ринкового господарства є прерогативою господарюючих суб'єктів. Реалізація її